

....12 jaar 2000 pagina's per weekGemiddeld....Aan de nieuwe raadsleden: ze hebben het er niet bij verteld maar jullie nieuwe hobby is lezen...en als het college dan denkt dat het pittig wordt, dan verdubbelen ze snel het aantal pagina's.

12 jaren, waarin ik thuis er niet altijd kon zijn, het past mij alleen maar een groot dank je wel te zeggen tegen Anna en Maurijn. En een winstwaarschuwing: Ik kom weer thuis...Ik dank natuurlijk ook D66 en mijn fractie; Sanne, Joop, Danny en Peter voor de fijne samenwerking. En mijn mede raadsleden, burgemeester, college, bodes en de griffie in het bijzonder Judith, Sjaak, Marco, Annemiek, Wim, Fred, Bart, Emiel, Nancy, Mieke, Harry en Henk. Jullie weten ongetwijfeld waarvoor.

En dan ook de ambtenaren: Ik zal het geheim verklappen dat mijn vragen er waren omdat de raadsvoorstellen niet gaan over het verschil dat gemaakt moet worden. Zorg dat er wat te kiezen valt en dat ze gaan over de maatschappelijke opgave waar we echt een antwoord voor zoeken. Dan gaat een raad over de bestuurlijke keuzes praten en niet over de uitvoering. Maar zonder meer dank voor het beantwoorden van mijn vele vragen. Ik wens jullie een goede samenwerking toe met jullie nieuwe raad. Waarvan ik zeker weet dat ze met dezelfde passie voor onze stad het verschil gaan maken. En dus veel vragen stellen ;)

Maar waarom wilde ik nu dit 12 jaar lang doen? Toen Sjaaks vrouw overleed kregen we een witte steen. Hij ligt op mijn bureau. Ik heb er op geschreven: When equal affection cannot be let the more loving one be me¹. Arja zette iedereen in zijn kracht, door autonomie terug te geven. Ik vond haar een voorbeeld. Het tweede en derde jaar van deze laatste periode vond ik dan ook de zwaarste en de minst leuke.

Wat mij is overkomen in de raadsapp, op de socials met de aanhang van sommige partijen en de fysieke bedreiging van notabene een fractieassistent....is voorbij een grens. Er waren raadsleden die hier in de zaal zich niet uitspraken en daar de mond vol hadden. Afwijkende meningen horen erbij maar ga in de politieke arena het gesprek aan. En omdat normen grenzen zijn die niets waard zijn zonder een gesprek over waarden; maak er samen afspraken over. Meer dan wij hebben gedaan.

Want politiek vraagt moed om te zeggen wat je vindt als de meningen verschillen. Je bent als raad helaas besteld om moeilijke besluiten te nemen.

¹ Uit Auden: The more loving one

Het debat over de Noordzoom als voorbeeld van het empathisch teveel voor de tribune. Daar woog het algemene belang voor mij zwaarder. Mij is ook de casus van de Zeeasterweg altijd bijgebleven. Op een tweesprong kies je altijd een kant niet en daar doet het pijn. Dat is ook wat het is. Dat is het pijnlijke aan onze democratie.

Dus waarom wilde ik dat ook weer 12 jaar dienst voor de democratie? Ik denk dan toch aan het gesprek met John van de heuvel, die zei me dat hij de dramadriehoek en K3 toch maar even had gegoogeld.... Ik denk dan aan de doorlichtingen die ik organiseerde samen met Leo Caniels en Evert Marseille. ...waarin we zagen dat we meer dan 2 miljoen uitgaven aan sportstimulering en naschoolse activiteiten...bezuinigen zonder dat het echt pijn ging doen... toen wel... Mocht dus iemand nog op zoek zijn naar een onderwerp voor de maidenspeech: Het zou een mooie motie vreemd zijn die doorlichting. Ik ben trots op de klusklas en de nieuwbouw voor Eduvier. Ik ben trots op ons presidium, de aandacht voor burgerparticipatie en het verbod op de mentimeter ;) en het samenwerken voor de begroting en de woonvisie.

12 jaar inzet en betrokkenheid om het verschil te maken. You can't start a fire without a spark! Mijn drijfveer was altijd wat ik voor de stad wilde bereiken: Samen besturen. Samen met en voor onze inwoners. 7 was ik, toen mn vader uit zijn familiesysteem stapte. Voor mij betekende dat intens verdrietige ouders en de machteloosheid zien dat ze dat niet op konden lossen. Politiek is voor mij niet hetzelfde als ik mag alles zeggen of het eens zijn. Het is er samen uitkomen. Wijze keuzes maken. Verschillen durven te bespreken, zonder de ander te veroordelen. En de ander de ruimte geven om bij zichzelf te blijven. Niet alles voor jezelf opeisen. Daar gaat het in de democratie over. Met de verantwoordelijkheid om een hele stad voor de toekomst vorm te geven. Ik kijk nog maar eens rond naar het nieuwe stadsbestuur. Jullie zijn besteld om onze mooie stad verder groen te laten groeien, fijn te laten samenleven. Ik leg mijn Lelystad in jullie handen, bekijk elk verschil door de ogen van inwoners en de toekomstige - en kom er samen uit wat het beste is voor onze stad. En bovenal doe dat met plezier. Dank jullie wel!